

Profeten Zefanja.

1 Kapitlet.

Guds straffdom öfver hela jorden och särskildt öfver Juda och Jerusalem.

Herrens ord, som skedde rill Zefanja, son till Kusi, son till Gedalja, son till Amarja, son till Hiskia, i Josias, Amons sons, Judakonungens, dagar.

2. Jag skall göra ett slut på allt hvad på jorden är, säger Herren,

3. slut på människor och djur, slut på himmelens fåglar och hafvets fiskar och på förargelserna och på de ogudaktiga, och jag skall utrota människorna från jorden, säger Herren.

Os. 4: 3.

4. Och jag skall uträcka min hand emot Juda och emot alla dem som bo i Jerusalem och utrota ifrån detta

rummet hvad som är kvar af Baal, namnet på afgudatjänare och präster,

2 Kon. 23: 4, 5.

5. och dem som på taken tillbedja himmelens här och dem som tillbedja och svärja vid Herren, men därjämte svärja vid Malkam,

2 Kon. 23: 12. Jer. 19: 13. Os. 4: 15.

6. och dem som hafva afvikit ifrån Herren och icke söka Herren och icke fråga efter honom.

7. Varen tyste för Herren! Herren kommer; ty nära är Herrens dag, Herren har tillredt ett slaktoffer och helgat sina kallade.

Es. 34: 6. Jer. 46: 10. Hab. 2: 20.

8. Och det skall ske på Herrens slaktoffers dag, att jag skall hemsöka furstarne och konungabarnen och alla som kläda sig i utländska kläder,

2 Kon. 25: 7. Jer. 39: 6.

9. och jag skall på den dagen hem-söka alla dem som bryta sig in i husen, dem som fylla sin herres hus med våld och bedrägeri.

10. Och på den dagen, säger Herren, skall klagorop höjas ifrån fiskareporten och jämmer ifrån den andra stadsdelen och stor nöd ifrån höjderna.

11. Jämren eder I, som bon i Makteskvarteret! ty hela kråmareskaran skall förgås, utrotas skola alla de af silfver nedtyngde.

12. Och det skall ske på den tiden, att jag skall genomsöka Jerusalem med lykter och hemsöka de människor, som ligga stilla på sin drägg* och som säga i sitt hjärta: Herren gör hvarken godt eller ondt.

13. Och deras gods skall varda till sköfling och deras hus till ödeläggelse, och de skola bygga hus och ej få bo i dem och plantera vingårdar och icke få dricka deras vin.

5 Mos. 28: 38, 39. Am. 5: 11.

14. Herrens stora dag är nära, den är nära och mycket skyndsamt för handen. När Herrens dag låter höra sig, bittert ropa då de starke.

15. En vredens dag är den dagen, en dag af nöd och ångest, en dag af ödeläggelse och förödelse, en dag af mörker och dimma, en dag af moln och töcken Jer. 30: 7. Joel 2: 2, 11. Am. 5: 18.

16. och en basunens och härskriets dag för de befästa städerna och för de höga tinnarne.

17. Och jag skall tränga folket, att de skola gå såsom blinde, emedan de hafva syndat mot Herren, och deras blod skall kastas kring såsom stoft, och deras kött såsom träck.

18. Äfven deras silfver och deras guld skall icke kunna hjälpa dem på Herrens vredes dag, och af hans nit-älskans eld varder hela jorden förtärd; ty han skall göra plötsligt slut på alla som bo på jorden.

Hes. 7: 19. Zef. 3: 8. Ords. 11: 4. Syr 5: 10.

2 Kapitlet.

Förmaning till bättring. Straffdomar.

Besinnen eder och kommen till sans, I folk, som blygens för intet, 2. innan beslutet föder, — såsom

* Jer. 48: 11.

en agn kommer den dagen — innan Herrens vredes glöd kommer öfver eder, innan Herrens vredes dag kommer öfver eder!

3. Söken Herren, I alle ödmjuke i landet, de som hålla hans lag, söken rättfärdighet, söken ödmjukhet! Törhända kunnen I varda bärgade på Herrens vredes dag.

4. Ty Gaza skall varda öfvergifvet och Askalon förödt, Asdon utrymdt på ljusa dagen och Ekron uppryckt ifrån roten.

5. Ve eder, som bon på kusten utmed hafvet, I folk ifrån Kreta! Ett Herrens ord sker till eder: Du Kanaan, Felisteernas land, dig skall jag ödelägga, att ingen skall bo i dig.

Hes. 25: 16.

6. Och kusten utmed hafvet skall varda till betesmarker, med herdars brunnar och fårahjordars fällor.

7. Och denna kust skall tillfalla de öfrigblifne af Judas hus. Där skola de valla sin boskap; i Askalons hus skola de söka nattkvarter när kvällen kommer, ty Herren, deras Gud, skall söka dem och återupprätta dem.

8. Jag har hört Moabs försmädelse och Ammons barns hån, hvarmed de hafva försmädat mitt folk och förhäft sig mot dess land.

Am. 1: 13.

9. Därföre så sant jag lefver, säger Herren Zebaot, Israels Gud, Moab skall varda såsom Sodom och Ammons barn såsom Gomorra, en tistelmark och en saltgrufva och en ödemark till evig tid; de öfrigblifne af mitt folk skola plundra dem, och återstoden af min menighet skall taga dem i besittning. 1 Mos. 19: 28. Jer. 48: 1.

10. Så skall det gå dem för deras öfvermodsk skull, emedan de hafva försmädat och förhäft sig emot Herren Zebaots folk.

11. Förfärlig varder Herren emot dem; ty han gör alla jordens gudar vanmäktiga, och alla hedningarnes öar skola, enhvar ifrån sitt rum, tillbedja honom.

12. Äfven I, Etioper, skolen falla för mitt svärd, äfven I.

13. Och han skall uträtta sin hand emot nordn och förstöra Assur och

göra Nineve till en ödemark, förtonad, kadt såsom en öken.

Nah. 1: 14. 2: 10. 3: 13.

14. Och där inne skola hjordar, hela flockar af vilddjur lägga sig; både pelikan och igelkott skola hafva sitt nattkvarter på dess pelareknoppar, en röst skall sjunga i fönstren och ödeläggelse röja sig på tröskeln, ty cederpanelningen är bortrifven. Jer. 50: 39.

15. Så skall det gå med den jublande staden, som satt så trygg och sade i sitt hjärta: »Jag och ingen annan». Huru har han blifvit till en ödemark, en lägerstad för vilda djur! Enhvar, som går där förbi, skall hvissla och vifta med sin hand.

1 Kon. 9: 8. Es. 47: 8.

3 Kapitlet.

Det närvarande och det framtida Jerusalem.

Ve den gensträfviga och befläckade, den tyranniska staden!

2. Han hör ingen röst, han mottager ingen varning, han förlitar sig icke på Herren, han håller sig icke till sin Gud.

3. Hans furstar där inne äro ryttande lejon, hans domare aftonens ulfvar, som icke spara ett ben till morgondagen.

Ords. 28: 15. Hes. 22: 6, 27. Hab. 1: 8.

4. Hans profeter äro stortalige, trolöse män, hans präster ohelga hvad heligt är, våldföra lagen.

Jer. 23: 17, 32. Hes. 22: 26. Os. 9: 7. Mik. 3: 11.

5. Herren, den rättfärdige, bor dock där inne, han, som ingen orätt gör; hvarje morgon lägger han sin rätt i dagen, låter sig icke sakna; men den orättfärdige känner ingen skam.

6. Jag har utrotat folkslag, deras fästen hafva blifvit förstörda, deras gator har jag gjort tomma, så att ingen går fram på dem, deras städer hafva blifvit ödelagda, så att ingen människa där bor.

7. Jag sade: Allenast frukta mig, låt rätta dig! så skall din boning ej varda utrotad, hvadhelst jag har förordnat däremot. Men idkeligen gjorde de allt hvad ondt var.

8. Därföre hoppens på mig, säger Herren, på den dag då jag reser mig till rof; ty min dom är att sammanföra folken, att samla konungariket

för att utgjuta öfver dem min harm, hela min vredes glöd, ty hela jorden skall förtäras af min nitälskans eld.

Zef. 1: 18.

9. Ty då vill jag åt folken gifva renade läppar, att de alla måtte åkalla Herrens namn, att de måtte tjäna honom endräkteligen.

Es. 6: 5.

10. Ifrån andra sidan om Etiopiens strömmar skola mina tillbedjare, mitt skingrade folk, btinga mig offer.

11. På den dagen skall du icke behöfva blygas för alla dina onda gärningar, hvarmed du har brutit emot mig; ty då skall jag afskilja ifrån dig dem som hafva trotsat på sin höghet, och du skall icke mer förhäfva dig på min helgedoms berg;

Jer. 7: 4.

12. och jag skall låta kvarblifva af dig ett folk, ödmjukt och undergifvet, och desse skola förtrösta på Herrens namn.

Matt. 5: 3.

13. Kvarlevan af Israel skall ingen orätt göra och ingen lögn tala, och i deras mun skall icke finnas svekfull tunga; ty de skola lefva i ro på sina betesmarker, och ingen skall störa dem.

1 Joh. 5: 18.

14. Jubla, du Zions dotter, höj glädjerop, Israel, gläds och fröjda dig af hela ditt hjärta, du Jerusalems dotter!

Es. 12: 6. Sak. 9: 9.

15. Herren har undanröjt dina straffdomar, bortvändt din fiende; Israels konung, Herren, är midt uti dig; ej skall du se något ondt mera.

16. På den dagen skall det sägas till Jerusalem: »Frukta icke, Zion, dina händer sjunke ej ned!»

17. Herren, din Gud, är midt uti dig, den starke hjälparen. Han skall fröjda sig öfver dig med lust, tiga stilla i sin kärlek, glädjas öfver dig med jubel.

18. Dem som med sorg hafva varit skilde från högtiderna skall jag församla. De äro komne från dig, på hvilken smålekens börda har hvilat.

19. Si, jag skall göra slut på alla dina plågåre i den tiden, och jag skall hjälpa de haltande, och de forskingrade skall jag hopsamla och göra dem till ett lof och till ett namn öfver hela det land, där de varit försmådade.

20. På den tiden skall jag leda eder, | ett lof ibland jordens alla folk, när jag
sedan jag har hopsamlat eder; ty jag | återupprättar eder inför edra ögon,
skall göra eder till ett namn och till | säger Herren.
